

מ"ת 25576/02/16 - מדינת ישראל נגד אלי בן דוד

בית משפט השלום בטבריה

בפני כב' השופט יריב נבון

מ"ת 25576-02-16 מדינת ישראל נ' בן
דוד (אסיר)
11 פברואר 2016

בעניין:

המבקשים

מדינת ישראל

נגד

המשיבים

אלי בן דוד (אסיר)

נוכחים:

מטעם המבקשת: עו"ד תומר בן חמו

מטעם המשיב: הובא באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני בקשה למעצר עד תום ההליכים בהתאם לסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו-1996 (להלן: "**חוק המעצרים**").

על פי כתב האישום מיוחסות למשיב ביצוע עבירות חמורות שעניינן פגיעת המתלונן באמצעות סכין, איומים כלפיו וכלפי בת זוגו לשעבר והחזקת סכין למטרה לא כשרה.

טיעוני ב"כ המבקשת:

המבקשת טוענת כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת ביצוע העבירות בידי המשיב לרבות אמרת המתלונן ובת הזוג, ותמונות המתעדות את הפציעות וכן גרסת עדים נוספים. עוד נטען כי כנגד המשיב קמה עילת מעצר סטטוטורית נוכח מסוכנותו, שימוש בסכין ועברו המכביד.

על כן סבורה המבקשת כי אין בחלופת מעצר כדי להשיג את מטרת המעצר ולכן יש להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים כנגדו.

טיעוני המשיב:

עמוד 1

המשיב סירב לייצוג על ידי סגור מטעם הסנגוריה הציבורית ולכן טען בעצמו. לדבריו, לא תקף את המתלון אלא הגיב למעשיו של המתלון כלפיו, וניתן יהיה לבחון זאת באמצעות מצלמות המותקנות בנגרייה. לדבריו, הוא הגיע לתחנת המשטרה בעצמו מיד לאחר שנודע לו שהוא נדרש לחקירה, ולכן ביקש לשחררו לחלופת מעצר בבית אוחותו במגדל העמק.

ראיות לכאורה:

בית-המשפט הבחין את קיומן של ראיות לכאורה לשם גיבוש השלעילת מעצרו ונדרש, אלא לבחון האם דיבראיות אשר הובאו בפניו, באם תוכנה בהמהלך המשפט, כדילהוכיח את אשמת המשיב מעבר לכל ספק סביר (ראה בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(2) 133, 148).

בשלב הלכאורי, אין די בהצבעה על סתירות בדברי העדים, אלא יש להראות כי הסתירות גלויות על פניהן, וכי הן מקעקעות את הגרסה באופן שלא יאפשר ליתן בה כל אמון ויציגה כמשוללת יסוד. ראו לעניין זה:

"על מנת לכרסם כרסום של ממש בפוטנציאל הראייתי הגלום בראיות בשלב הלכאורי, אין די בהצבעה על סתירות בדברי העדים, אלא יש להראות כי הסתירות גלויות על פניהן, וכי הן מקעקעות את הגרסה באופן שלא יאפשר ליתן בה כל אמון ויציגה כמשוללת יסוד (ראו: בש"פ 385/11 ציון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו], 20.1.11); בש"פ 9376/09 פלוני נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 1.12.09)."

[בש"פ 352/11 **ארז איאסי ברי נ' מדינת ישראל** (טרם פורסם, 25.1.11). פסקה 9 להחלטה].

מהכלל אל הפרט :

- מעיון בתיק עולה כי כנגד המשיב ראיות טובות לכאורה לביצוע המיוחס לו בכתב האישום. מאמרתו של המתלון מר מ ס (להלן: **"המתלון"**) מיום 28.12.15 עולה כי המתלון בקשר מזה מספר חודשים עם בת זוגו לשעבר של המשיב. באמרתו מפרט המתלון בהרחבה את האיומים כלפיו מטעם המשיב, ואת הרקע לכך. כמו כן, מפרט המתלון את נסיבות האירוע בו היכה אותו המשיב ודקר אותו באמצעות סכין, לדבריו הוא נפל לרצפה ואז החל המשיב לחתוך אותו עם סכין, וכך גרם לו לחבלות, כמפורט בכתב האישום. לדבריו, המצלמות בבית העסק אינן עובדות.
- גב' שרון אבו, בת זוגו לשעבר של המשיב, מסרה כי מאז שוחרר המשיב מהכלא ביום 13.10.15, הוא החל לאיים על המתלון על רקע מערכת היחסים שלה עמו ואף איים כי יהרוג אותו וכי "ילך עליו לבית סוהר". המתלוננת ציינה כי היא מבקשת מהמשטרה לטפל בכך בכובד ראש, וכי היא מפחדת ממנו, וזאת מכיוון שהוא לא מוכן לקבל את העובדה כי יש לה בן זוג אחר.
- מאמרתו של יונתן ביטון, הבעלים של הנגריה בו עובד המתלון, עולה כי הבחין במשיב תוקף את העובד שלו, המתלון מ ס, בעודו על הרצפה, וחותר אותו עם סכין ומנסה לדקור אותו, כאשר המתלון מנסה להגן על עצמו. לדבריו, חשב כי מדובר בפיוגוע, צעק לעבר המשיב אך הוא המשיך להשתולל ונזקק באמצעות הסכין וצעק "אני אחתוך אתכם, אתם מתים". לדבריו, המצלמות בעסק אינן מקליטות.

4. בתאריך 11.2.16 התייצב המתלונן בתחנת המשטרה וביקש לבטל את התלונה כנגד המשיב, לדבריו הוא לא מעוניין שהוא ילך לבית הסוהר בגלל בחורה כהגדרתו, לדבריו, הוא לא מכיר אותו. לשאלת החוקר מדוע לא התייצב לחקירה עד כה, השיב שהוא "מפחד מכל ההשלכות של הסיפור הזה". בשלב זה, נחקר המתלונן באזהרה בעקבות טענת המשיב ואחיו מאיר בן דוד בחקירתם לפיה המשיב הותקף על ידי המתלונן בסמוך לנגריה באמצעות קרש. לדבריו, ביום האירוע המתלונן הגיע למקום, התקדם לעברו עם סכין יפנית ביד, ונתן לו תחילה סטירה או אגרוף לאוזן שמאל וגרם לו לאיבוד שיווי המשקל. מיד לאחר מכן התנפל עליו וחתך אותו עם הסכין סמוך לאוזן, בגבה וברגל. כל זאת כאשר הוא היה לבד עמו ולא הצליח להיאבק בו, ולכן התגונן באמצעות רגליו. בשלב זה הגיע מר יונתן ביטון עם מלחציים ואז הוא הרים את הברזל כלפי מעלה ואמר לו "תעזוב". לדבריו, לאחר מכן הוא הבין מיונתן שהוא חשב שמדובר במחבל בגלל המצב הביטחוני. לדבריו, בשלב זה ניצל את ההזדמנות וקם, לקח קרש ועמד כדי שהמשיב לא ימשיך לתקוף אותו. לדבריו, היה עובד נוסף במקום שעמד ולא עשה כלום. המתלונן שלל את גרסת המשיב לפיה תקף אותו קודם לכן, ולדבריו אם יונתן לא היה מגיע למקום, המשיב היה ממשיך להכותו.

5. יבגני ליברמן, עובד בנגרייה, נחקר אף הוא ומסר כי שמע צעקות בנגרייה ויונתן צעק לעברו שייקח מקל כי יש מחבל. לדבריו, הוא יצא וראה את המתלונן על הרצפה ובן אדם מעליו עם סכין יפנית. הבחין במתלונן חבול עם דם על הפנים כאשר האדם שרוכן מעליו צועק דבר מה, לדבריו הגיעו למקום אנשים רבים והם גירשו אותו, המשיב נופף עם הסכין ונכנס לרכבו.

6. המשיב נחקר ומסר כי אכן היה במקום והתקוטט לדבריו עם המתלונן רק באמצעות הידיים, לאחר מכן הסתובב והלך לכיוון הרכב. לדבריו המשיך לאסוף את כלי העבודה שהביא לו אחיו מאיר ואז לדבריו המתלונן ועוד אדם נוסף רצו לכיוונו עם קרש ולכן הוא הסתובב, הרים את היד והמתלונן היכה אותו באמצעות הקרש בידו. לדבריו, הוא הצליח להפיל את המתלונן על הרצפה והם החלו לריב אך לא הייתה בידו סכין. לדבריו המשיב, במקום יש מצלמות והוא מבקש לבדוק אותן. המשיב שלל איומים מכל סוג וטען כי בסך הכול ביקש מהמתלונן שיתרחק.

7. נחקר אף מאיר בן דוד, אחיו של המשיב. לדבריו, המשיב הגיע אליו כדי ליטול כלי עבודה, ולכן ניגש עמו לרכב ונתן לו את מה שהוא רצה. לדבריו, לאחר מכן הוא חזר לעסק והמשיב הלך לכיוון הנגרייה הנמצאת בסמוך. כעבור 5 דקות שמע את עמיתו לעבודה צועק לעברו שאחיו - המשיב, צועק וקורא לו. לדבריו, כאשר הגיע סמוך לנגרייה ראה את בעל הנגרייה עצמו מחזיק במוט ברזל ומניף אותו כלפי מעלה. וכן הבחין בבחור נוסף, אשר הוא סבור ששמו מוריס, מחזיק במקל מעץ ומניף אותו כלפי מעלה. לדבריו בשלב זה הוא אחז במשיב, לקח אותו הצידה כדי להרחיקו. על השאלה האם הבחין במשיב רב עם אותם אנשים השיב שלא. לדבריו לא הבחין בשום סימני חבלה על אחיו ואף לא על המתלונן ואחרים.

8. חומר הראיות כולל אף תמונות המתעדות חבלות בפניו של המתלונן וברגלו.

9. בתיק החקירה מזכרים שונים אודות ניסיונות לאתר ולזמן את המתלונן לחקירה נוספת בעקבות הטענות של המשיב בחקירתו. תוכן מזכר שערך החוקר אלון כהן לפיו מבדיקה שנערכה בזירת האירוע המצלמה של הנגרייה לא מקליטה וכן אין מצלמות נוספות המכוונות לזירה עצמה. ממזכר זה עולה כי המתלונן סירב לעימות עם המשיב, וממזכר אחר עולה כי אף הגברת שרון אבו סירבה לעימות עם

המשיב. כמו כן קיים מזכר מיום 8.2.16 לפיו המשיב זומן על ידי שוטר לתחנת המשטרה לצורך חקירתו. ואף צוין בפניו שיש נגדו צו מעצר והוא דרוש לחקירה. המשיב התחייב ואכן התייצב ונעצר בתאריך 8.2.16. יצוין כי צו מעצר הוצא כנגד המשיב ביום 28.12.15 ומאז נעשו ניסיונות רבים לאתרו כמפורט במזכרים שונים בתיק החקירה.

10. סבורני כי חומר הראיות מצביע על כך כי קיימות ראיות לכאורה המבוססות על גרסת המתלונן ועדי ראיה שנכחו במקום לכך שהמשיב תקף ודקר באמצעות סכין את המתלונן וגרם לו לפציעה. גרסתו של המשיב נתמכת חלקית אך ורק על ידי אחיו, אך אף זאת לא באשר לאירוע המתואר בכתב האישום, אלא אך ורק בנוגע להשתלשלות העניינים שקדמה לאירוע זה. טענת המשיב באשר לקיומן של מצלמות במקום נבדקה ונמצא כי אינן פועלות או לא מכוונות לעבר זירת האירוע ולכן לא מצאתי כי העדרו של ממצא שלילי זה יש בו כדי לשלול קיומן של ראיות לכאורה כאמור.

11. לאור האמור לעיל אני קובע כי **קיימות ראיות טובות לכאורה כנגד המשיב לביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.**

עילת מסוכנות:

במקרה שבפני עבר המשיב עבירות חמורות שעניינן פציעת המתלונן באמצעות סכין, איומים כלפיו וכלפי בת זוגו לשעבר והחזקת סכין למטרה לא כשרה.

כנגד המשיב קמה עילת מעצר הנובעת ממסוכנותו לביטחון אדם ובטחון הציבור כאמור בסעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים.

מסוכנות זו לביטחון הציבור מתחזקת על רקע הרשעותיו הקודמות הרבות של המשיב בין היתר בגין עבירות דומות, עבירות אלימות, עבירות סמים ורכוש. כמו כן תלוי ועומד כנגד המשיב מאסר מותנה בר הפעלה בגין עבירות איומים. וזאת למשך שישה חודשים. מסוכנות זו קיימת אף כלפי המתלונן ובת זוגו אשר הביעו חשש כבד מפני המשיב, סירבו להתעמת עמו ואף המתלונן ככל הנראה נמנע מלהתייצב בתחנת המשטרה זמן מה בשל חשש זה.

לאור האמור לעיל אני קובע כי קמה במקרה שבפני עילת מסוכנות מכוח מעשיו לכאורה של המשיב.

חלופת מעצר

סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

קובע :

"(ב) בית המשפט לא יתן צו מעצר לפי סעיף קטן (א) אלא אם כן נוכח, לאחר ששמע את הצדדים, שיש ראיות לכאורה להוכחת האשמה, ולענין סעיף קטן (א)(1), לא יצווה בית המשפט כאמור, אלא אם כן נתקיימו גם אלה:

(1) לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור, שפגיעתם בחירותו של המשיב, פחותה".

בקשת המשיב לשחררו לחלופת מעצר בבית אחותו במגדל העמק אינה מפיגה את המסוכנות ואת החששות המתוארים לעיל, ולכן החלטתי לדחות אותה. מה גם שלא נכחו באולם משמורנים מטעמו כדי שניתן יהיה לבחון חלופה זו.

אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

זכות ערר לבית משפט מחוזי.

ניתנה והודעה היום ב' אדר א' תשע"ו, 11/02/2016 במעמד הנוכחים.

יריב נבון , שופט